



**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA  
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS  
DĖL E. Y. SKUNDO**

2022 m. birželio d. Nr. S- (7-68/2022)  
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistenskio, narių Rasos Stravinskaitės ir Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja) išnagrino E. Y. (toliau – Pareiškėja, E. Y.) 2022-04-28 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2022-04-05 Sprendimo Gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-212532. Inspekcijos atstovė C. D. dalyvavo 2022-05-17 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu. Pareiškėja posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja Komisijai pateiktame skunde nurodo, kad Vilniaus apygardos teismas 2021 m. rugsėjo mėn. 28 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. e2A-2533-855/2021 (teismo proceso Nr. 2-55-3-00736-2021-6) iš dalies tenkino Pareiškėjos skundą. Pareiškėja laiku neįvykdė teismo sprendimo dalies dėl jai priteistų teismo išlaidų. Minėtas teismo išlaidas apmokėjo (166,25 Eur) bankiniu pavedimu 2022 m. sausio 10 d. pavedime nurodant: „E. Y. bylinėjimosi išlaidų apmokėjimas civilinėje byloje Nr. e2A-2533-855 / 2021 teismo proceso Nr. 2-55-3-00736-2021-6“. Taip pat, Pareiškėjos teigimu, ši suma buvo išieškota antstolio, t. y., į valstybės biudžetą buvo sumokėta du kartus.

Pareiškėja nurodo, kad Vilniaus apylinkės teismas 2021 m. kovo mėn. 29 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. e2-422-981/2021 (teismo proceso Nr. 2-68-3-30869-2019-7), iš dalies tenkino D. Y. ieškinį ir jos priešieškinį. Nutartyje taip pat išdėstyta, kad Atsakovė, teikdama teismui priešieškinį, kurį apmokėjo 150 Eur žyminiu mokesčiu. Atsižvelgiant į patenkintų ir atmestų ieškinio ir priešieškinio reikalavimų dalį (patenkinta 50 proc. ieškinio ir 50 proc. priešieškinio reikalavimų“.

Pareiškėja nurodo, kad Inspekcijai pateikė 2022-03-06 prašymą gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-155565, kuris buvo sudarytas iš dviejų gražintinų sumų: 75 Eur ir 166,25 Eur. Nurodo, kad yra ne Lietuvos rezidentė, nuo 2014-07-15 ir nuo 2022-02-28 buvo deklaravusi išvykimą iš Lietuvos.

Pareiškėja nurodo, kad Prašymo formoje „Gražinti“ neįmanoma pateikti užsienio banko sąskaitos numerio, t. y. ši sistema sukurta taip, kad gražintina suma gali būti pervesta tik į lietuviškame banke atidarytą banko sąskaitą. Todėl prašyme Pareiškėja nurodė savo mamos, K. L., asmeninius duomenis.

Pareiškėja nurodo, kad 2022-03-08 gavo pranešimą Nr. (17.17-40) RES-43983 ir 2022-03-15 gavo pranešimą Nr. (17.17-40) RES-48404, kuriuose buvo prašoma pateikti papildomus dokumentus, t. y. įsiteisėjusią teismo nutartį, kurioje nurodyta Pareiškėjai gražinti 2020-10-21 mokėtą 75 Eur žyminį mokestį ir 2022-01-12 mokėtą 166,25 Eur žyminį mokestį.

Pareiškėja nurodo, kad 2022-03-21 Inspekcijai pakartotinai pateikė atsakymą, paklausimo registracijos Nr. GM-13846, kuriame nurodė, kad 166,25 Eur nėra žyminis mokestis, o mokestis už teismo bylinėjimosi išlaidas, sumokėtas 2 kartus. Mokėjimo kvitai pridėti. Dėl 75 Eur gražinimo pridėta teismo nutartis. Jos atžvilgiu Inspekcija priėmė Sprendimą, kuriuo jos prašymo netenkino.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos Sprendimu, prašo panaikinti skundžiamą Sprendimą, gražinti prašomas sumas bei įpareigoti sumokėti palūkama už laiku negražintus pinigus.

*Dėl 166,25 Eur teismo išlaidų.*

Pareiškėja nurodo, kad Civiliniame procese teismo išlaidas sudaro žyminis mokestis (dydis priklauso nuo ieškinio sumos ar pareiškimo pobūdžio) ir išlaidos, susijusios su bylos nagrinėjimu (pvz., piniginės išmokos liudytojams, ekspertams, vertėjams, už procesinių dokumentų įteikimą, atsakovo paiešką, teismo sprendimo vykdymą, advokato paslaugas). Proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, turi teisę gauti iš kitos šalies savo ir atstovavimo išlaidų atlyginimą.

Pareiškėja nurodo, kad ji, pervesdama į biudžetą 166,25 Eur, kurie dar papildomai buvo nuskaityti antstolio, papildė biudžetą dviguba suma, o Inspekcija per šią klaidą nepagrįstai praturtėjo. Civiliniame kodekso 6.242 straipsnyje „Nepagrįstas praturtėjimas“ yra numatyta, kad be teisinio pagrindo nesažiningai praturtėjęs kito asmens sąskaita asmuo privalo atlyginti pastarajam tokio dydžio nuostolius, koks yra nepagrįstas praturtėjimas. Tam, kad nereikėtų kreiptis į teismą dėl tokios sumos ir savo teises ginti civiline tvarka, pateikė Inspekcijai prašymą *online* (internetinėje svetainėje).

Pareiškėja nurodo, kad Inspekcija nėra numačiusi kitokio mechanizmo susigražinti į biudžetą sumokėtus pinigus, kai jie neturėjo būti sumokėti, tik pildant jų sukurtą prašymą (forma FR0791). Permokėta suma nėra mokesčio permoka, nes teismo išlaidos nepatenka po sąvoka – „mokesčio permoka — mokesčių mokėtojo sumokėta per didelę mokesčio suma.“ Tačiau pagal teismų ir Komisijos praktiką, žyminis mokestis ir teismo išlaidos patenka ir gali būti sugražintos kaip mokesčio permokos. Be to, Sprendime imperatyviai yra nurodyta, kad skundas turi būti paduodamas Komisijai arba teismui.

Pareiškėja nurodo, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2020 m. rugsėjo 9 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-1526-556/2020 nurodė, kad mokesčių administratorius, paneigdamas MAĮ 87 straipsnyje 1 dalyje įtvirtintos nuostatos realizavimą, turi aiškiai bei konkrečiai nurodyti, kodėl atsisakoma gražinti (įskaityti) mokesčio permoką. Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 straipsnio 6 dalį mokesčių administratorius turi teisę patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumą MAĮ nustatyta tvarka ir terminais; jei mokesčių administratorius nustato, kad prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo gražinti mokesčio permoką gavimo dienos nurodo mokesčių mokėtojui pateikti trūkstamus dokumentus ir nustato jų pateikimo terminą.

Pareiškėja nurodo, kad Sprendime, kuriuo nuspręsta negražinti (neįskaityti) mokesstinės permokos, nurodyta, kad nepateiktos visos pareikalautos pateikti deklaracijos ar mokesčių apyskaitos, kurias privaloma pateikti. Iš tokio faktinio pagrindimo lieka neaišku, kada ir kokie dokumentai prašyti pateikti mokesčių mokėtojo. Neaišku, ar buvo nepateiktos deklaracijos ar (ir) mokesčių apyskaitos bei už kokius laikotarpius.

Pareiškėja nurodo, kad, nėra aišku, kodėl Inspekcija reikalauja pateikti dokumentus apie žyminio mokesčio gražinimą, nors kalba eina apie bylinėjimosi išlaidas.

*Dėl 75 Eur žyminio mokesčio*

Pareiškėja nurodo, kad Vilniaus apylinkės teismas 2021 m. kovo mėn. 29 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e2-422-981/2021 (teismo proceso Nr. 2-68-3-30869-2019-7) dėstomojoje yra nurodyta kad Pareiškėja, teikdama teismui priešieškinį, apmokėjo jį 150 Eur žyminiu mokesčiu. Taip pat teismo nurodyta, kad „Atsižvelgiant į patenkintu ir atmestu ieškinio ir priešieškinio reikalavimą dalį (patenkinta 50 proc. ieškinio ir 50 proc. priešieškinio reikalavimų)“, tačiau

teismo tai nebuvo nurodyta atskiru punktu nutarties rezoliucinėje dalyje ir tik todėl Inspekcija atmetė prašymą grąžinti šį mokesį.

Pareiškėja nurodo, kad atsižvelgiant į Sprendimą, 2022 m. balandžio 25 d. pateikė Vilniaus miesto apylinkės teismui prašymą per EPP sistemą kuo skubiau priimti papildytą nutartį minėtoje civilinėje byloje Nr. e2-422-981/2021 (teismo proceso Nr. 2-68-3-30869-2019-7), kurios rezoliucinėje dalyje būtų aiškiai nurodyta dėl Pareiškėjai grąžintino 75 Eur žyminio mokesčio. Gavus atsakymą iš teismo, bus šis skundas bus papildytas pridedama nauja teismo nutartimi.

Pareiškėja išdėstė LVAT 2019-05-15 nutarties administracinėje byloje Nr. eA-958-575/2019 nuostatas ir akcentavo, kad MAĮ 10 straipsnyje yra įtvirtintas turinio viršenybės prieš formą principas mokesčių teisiniuose santykiuose, t. y. įstatymų leidėjo numatyta, kad viršenybė teikiama mokesčių teisinių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai. Tai yra universalus principas, taikomas visuose mokesčių teisiniuose santykiuose ir visose mokesčių administravimo stadijose.

Pareiškėjos nuomone, jos sumokėtas 75 Eur žyminis mokestis turi būti grąžintas.

Pareiškėja nurodo, kad Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau — VAI) 10 straipsnio 5 dalyje išdėstyti administracinio akto reikalavimai. Pareiškėjos nuomone, Inspekcijos pateikti motyvai neatitinka faktinės situacijos. Taip pat Pareiškėjai neaišku kokiais mokesčių įstatymais, be Sprendime paminėtų, buvo vadovautasi.

Pareiškėjos nuomone, Sprendimas turi atitikti teisiniam santykiui taikytiną, konkrečią teisės normą (turinio požiūriu sprendimas turi būti pagrįstas tinkamu teisiniu pagrindu). Pareiškėjos nuomone, jos atveju to nebuvo padaryta.

#### *Dėl palūkanų priteisimo*

Pareiškėja nurodo, kad Teismų praktikoje pažymima, kad palūkanos už laiku negrąžintą permoką skaičiuotinos nuo to momento, kai permoka normaliomis sąlygomis turėjo būti grąžinta, t. y. nuo MAĮ 87 straipsnio 7 dalies 1 punkte numatyto termino. Kadangi valstybė narė turi laikytis mokesčių neutralumo principo, kuris reikalauja, kad apmokestinamojo asmens patirti finansiniai nuostoliai dėl negalėjimo disponuoti ginčo pinigų suma būtų atlyginti sumokant palūkanas už vėlavimą (Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2013 m. spalio 24 d. sprendimas byloje Nr. C-431/12, 2018 m. vasario 28 d. sprendimas byloje C 387/16), Pareiškėja prašo įpareigoti Inspekciją sumokėti palūkanas nuo Sprendimo negrąžinti prašomos sumos iki jo visiško įvykdymo.

Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės) ir išnagrinėjusi Pareiškėjos 2022-03-06 Prašymą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-155565, nusprendė negrąžinti Pareiškėjai 241,25 Eur žyminio mokesčio.

Inspekcija nurodė, kad nepateikti pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje nustatytą tvarką nurodyti pateikti papildomi dokumentai, susiję su Inspekcijos neadministruojamo mokesčio, baudų, paskirtų pagal MAĮ ar kitus mokesčių įstatymus, ir kitų įmokų permokos susidarymu.

Sprendimo negrąžinti (neįskaityti) dalies ar visos prašomos sumos priėmimo papildomi motyvai:

Inspekcija nurodė, kad nepateikta įsiteisėjusi teismo nutartis, kurioje nurodyta Pareiškėjai grąžinti 2020-10-21 mokėtą 75 Eur žyminį mokestį ir 2022-01-12 mokėtą 166,25 Eur žyminį mokestį. Inspekcija nurodė, kad žyminis mokestis grąžinamas vadovaujantis Lietuvos Respublikos Civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 87 straipsnio 3 dalimi, todėl grąžinti žyminį mokestį galima tik tuo atveju, jei nustatyta tvarka pateikiama atitinkama teismo nutartis su nurodymu grąžinti atitinkamo dydžio ir datos žyminį mokestį.

Inspekcija pažymėjo, kad prie prašymo pridėtuose papildomuose dokumentuose nėra teismo nutarties, kurioje būtų nurodyta grąžinti žyminį mokestį. Pranešimai

Nr. (17.17-40) RES-43983 ir Nr. (17.17-40) RES-48404, kuriuose nurodyta, kad reikalinga teismo nutartis, 2022-03-09 ir 2022-03-15 įkelti MANO VMI paskyroje, abu pranešimai perskaityti. Teismų informacinėje sistemoje LITEKO nepavyko rasti teismo nutarties.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas. Sprendimas dalyje, kurioje Pareiškėjai negražinta 75 Eur žyminio mokesčio, tvirtintinas, Sprendimas dalyje, kurioje Pareiškėjai negražinta 166,25 Eur naikintinas ir Pareiškėjos prašymas šioje ginčo dalyje perduotinas Inspekcijai nagrinėti iš naujo, Pareiškėjos skundo dalis dėl palūkanų apskaičiavimo paliekama nenagrinėta.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos Sprendimo, kuriuo atsisakyta gražinti 241,25 Eur permoką, motyvuojant tuo, kad nepateikti pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje nustatytą tvarką nurodyti pateikti papildomi dokumentai, susiję su Inspekcijos neadministruojamo mokesčio, baudų, paskirtų pagal MAĮ ar kitus mokesčių įstatymus, ir kitų įmokų permokos susidarymu. Inspekcija nurodė, kad nepateikta įsiteisėjusi teismo nutartis, kurioje nurodyta Pareiškėjai gražinti 2020-10-21 mokėtą 75 Eur žyminį mokestį ir 2022-01-12 mokėtą 166,25 Eur žyminį mokestį.

Pareiškėja prašo panaikinti Inspekcijos Sprendimą ir gražinti 241,25 Eur.

*Dėl 75 Eur žyminio mokesčio grąžinimo*

Pareiškėja, remdamasi LVAT nuostatomis ir MAĮ 10 straipsnyje įtvirtintu turinio viršenybės prieš formą principu, nurodo, kad jos sumokėtas 75 Eur žyminis mokestis turi būti gražintas. Pareiškėjos nuomone, tai, kad Vilniaus m. apylinkės teismo 2021 m. kovo mėn. 29 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e2-422-981/2021 (teismo proceso Nr. 2-68-3-30869-2019-7) rezoliucinėje dalyje nenurodyta gražintina Pareiškėjai 75 Eur žyminio mokesčio suma negali būti priežastimi atmesti Pareiškėjos prašymą gražinti šį mokestį.

Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad Vilniaus m. apylinkės teismo 2021 m. kovo mėn. 29 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. e2-422-981/2021, kuria remiasi Pareiškėja, grįsdama savo reikalavimą, nėra nurodymo gražinti Pareiškėjai 75 Eur žyminio mokesčio.

Ginčiui aktualios MAĮ redakcijos 13 straipsnio 10 punkte nustatyta, kad pagal šį įstatymą administruojamas žyminis mokestis, o MAĮ 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog šio įstatymo 13 straipsnio 10 punkte nurodytas žyminis mokestis pagal šį įstatymą administruojamas tik tiek, kiek tai nustatyta CPK.

CPK 18 straipsnyje nustatyta, kad įsiteisėję teismo sprendimas, nutartis, įsakymas ar nutarimas yra privalomi valstybės ar savivaldybių institucijoms, tarnautojams ar pareigūnams, fiziniams bei juridiniams asmenims ir turi būti vykdomi visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje. CPK 87 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad žyminį mokestį gražina Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos remdamasi teismo nutartimi.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. spalio 27 d. nutarimu Nr. 1240 patvirtintų Žyminio mokesčio apskaičiavimo, mokėjimo, įskaitymo ir grąžinimo taisyklių, nustatančių žyminio mokesčio apskaičiavimo, mokėjimo, įskaitymo ir grąžinimo tvarką civilinėje byloje, 10 punkte numatyta, kad sumokėtas žyminis mokestis arba jo dalis gražinama jo mokėtojai jei yra Civilinio proceso kodekso 87 straipsnyje nurodyti pagrindai. Šių Taisyklių 11 punkte numatyta, kad suinteresuoto asmens prašymu arba teismo iniciatyva priėmus nutartį dėl žyminio mokesčio grąžinimo, suinteresuotas asmuo turi kreiptis į Valstybinę mokesčių inspekciją dėl šio mokesčio grąžinimo. Kreipiantis į Valstybinę mokesčių inspekciją, pateikiamas prašymas gražinti sumokėtą žyminį mokestį ir šį prašymą pagrindžianti teismo nutartis. Taigi, Nei CPK, nei Taisyklės nenumato išimčių, priežasčių ar kitokių aplinkybių, kurių pagrindu žyminis mokestis galėtų būti grąžinimas kaip nors kitaip, nei teismo nutartimi ir suteiktą teisę Inspekcijai vadovautis kitokio pobūdžio dokumentais.

Komisija, įvertinusi byloje esančius įrodymus, Pareiškėjos skunde ir Inspekcijos Sprendime nurodytus argumentus, ginčiui aktualių teisės aktų nuostatas, sutinka su Inspekcijos nustatytą faktinių aplinkybių vertinimu bei reikalavimu pateikti įsiteisėjusią teismo nutartį,

kurioje išdėstytas nurodymas gražinti atitinkamo dydžio žyminį mokesį, t. y. reikalavimu įvykdyti sąlygas, nustatytas minėtose CPK ir Taisyklių nuostatose. Šių sąlygų Pareiškėjai neįvykdžius, mokesčių administratoriui nebuvo jokio pagrindo gražinti Pareiškėjai 75 Eur sumokėtą žyminį mokesį.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta bei į tai, kad iki šio sprendimo priėmimo Pareiškėja nepateikė reikalaujamos teismo nutarties, Komisija konstatuoja, kad tenkinti Pareiškėjos skundą šioje dalyje remiantis jame išdėstytais motyvais nėra faktinio ir teisinio pagrindo, todėl Pareiškėjos skundas šioje dalyje atmetamas, o Inspekcijos Sprendimas dėl 75 Eur žyminio mokesčio negražinimo tvirtinamas.

#### *Dėl 166,25 Eur gražinimo*

Kaip jau minėta, Inspekcija savo Sprendime pasisakydama dėl 166,25 Eur gražinimo Pareiškėjai, vertino, kad 2022-01-12 sumokėta 166,25 Eur suma yra žyminis mokeskis ir, vadovaudamasi CPK 87 straipsnio 3 dalimi, reikalavo pateikti atitinkamą teismo nutartį su nurodymu gražinti atitinkamo dydžio ir datos žyminį mokesį. Inspekcijos atstovė Komisijos posėdžio metu paaiškino, jog 166,25 Eur suma buvo įmokėta 5660 kodu (žyminis mokeskis).

Pareiškėja savo skunde tvirtina, kad 166,25 Eur yra išlaidos, susijusios su bylos nagrinėjimu. Pareiškėja nurodo, kad ji pervedė į biudžetą 166,25 Eur, kurie dar papildomai buvo nuskaityti antstolio. Pareiškėjos nuomone, Inspekcija nepagrįstai reikalauja pateikti dokumentus apie žyminio mokesčio gražinimą.

Kaip matyti iš skundai nagrinėti pateiktos medžiagos, Vilniaus apygardos teismas įsiteisėjusioje 2021-09-28 nutartyje civilinėje byloje Nr. e2A-2533-855/2021 nutarė priteisti iš atsakovės E. Y. į valstybės biudžetą 166,25 Eur bylinėjimosi išlaidų. Šią sumą Pareiškėja į Inspekcijos sąskaitą pervedė 2022-01-10 pavedimu, nurodant, jog mokėjimo pagrindas yra E. Y. bylinėjimosi išlaidų apmokėjimas civilinėje byloje Nr. e2A-2533-855/2021 teismo procese Nr. 2-55-3-00736-2021-6. Mokėjimo nurodyme įmokos kodas nebuvo nurodytas.

Komisija, įvertinusi išdėstytas aplinkybes, Vilniaus apygardos teismo įsiteisėjusios 2021-09-28 nutarties civilinėje byloje Nr. e2A-2533-855/2021 sprendimo turinį, apmokėjimo dokumentą, pažymi, jog nekyla abejonių, kad Pareiškėja įvykdė minėtą Vilniaus apygardos teismo nutartį dėl bylinėjimosi išlaidų apmokėjimo. Todėl konstatuotina, kad Inspekcija nepagrįstai šią įmoką vertino kaip žyminio mokesčio sumą ir nepagrįstai, vadovaudamasi CPK 87 straipsnio 3 dalimi, reikalavo pateikti atitinkamą teismo nutartį su nurodymu gražinti atitinkamo dydžio ir datos žyminį mokesį.

Komisijos vertinimu, aplinkybė, kad Pareiškėjos įmokėta 166,25 Eur suma buvo apskaityta panaudojant žyminio mokesčio kodą, remiantis turinio viršenybės prieš formą principu (MAĮ 10 straipsnis), nėra reikšminga aplinkybė. Taip pat pažymėtina, kad byloje nėra dokumentų ir duomenų apie, pasak Pareiškėjos, dvigubą 166,25 Eur bylinėjimosi išlaidų sumokėjimą (konkrečiai – antstolio išieškotą sumą), taip pat nėra aišku, ar 166,25 Eur įmoka / dalis įmokos nebuvo panaudota kitoje byloje kaip žyminis mokeskis, todėl šie klausimai reikalauja Inspekcijos vertinimo.

Komisija, apibendrindama tai, kas išdėstyta, konstatuoja, kad mokesčių administratorius nepilnai ištyrė bei nustatė visas reikšmingas faktines aplinkybes. Šio trūkumo negalima pašalinti kitu būdu, kaip tik pakartojus iš naujo atitinkamas administracines procedūras (žr. pvz., LVAT 2019 m. rugpjūčio 7 d. sprendimą adm. byloje Nr. eA-2144-575/2019 ir kt.) ir atlikus veiksmus, kuriais turėtų būti pašalintos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kliudančios priimti pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo. Todėl Inspekcijos Sprendimas dalyje dėl 166,25 Eur negražinimo Pareiškėjai naikintinas ir Pareiškėjos prašymas šioje dalyje gražinamas Inspekcijai nagrinėti iš naujo.

#### *Dėl palūkanų apskaičiavimo*

Pareiškėja prašo įpareigoti Inspekciją sumokėti palūkanas nuo Sprendimo negražinti prašomos sumos priėmimo iki jo visiško įvykdymo.

Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad mokesčio permoką mokesčių mokėtojui mokesčių administratorius privalo gražinti per 30 dienų po rašytinio prašymo gražinti mokesčio permoką

gavimo dienos <...> (MAĮ 87 straipsnio 7 dalis). Per MAĮ 87 straipsnio 7 dalyje nurodytą terminą negražinęs mokesčio permokos sumos, mokesčių administratorius mokesčių mokėtojo naudai skaičiuoja palūkanas iki mokesčio permoka bus gražinta. Palūkanų dydis yra lygus praėjusio kalendorinio ketvirčio aukciono būdu išleistų Lietuvos Respublikos valstybės išdo vekselių metinės palūkanų normos svartinio vidurkio dydžiui, iki ši mokesčio permoka bus mokesčių mokėtojui gražinta (MAĮ 87 straipsnio 9 dalis).

Kadangi Komisija nagrinėja mokestinius ginčus, kylančius tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus (MAĮ 151 straipsnio 1 punktas) <...>, byloje nagrinėjamu atveju mokestinis ginčas dar nėra kilęs, nes Inspekcija dar nėra priėmusi jokio teisinės pasekmės sukeliančio sprendimo (veiksmo) dėl palūkanų (ne) apskaičiavimo, dėl kurių sumos ir / ar apskaičiavimo tvarkos būtų kilęs ginčas, todėl Pareiškėjos skundo dalis dėl palūkanų skaičiavimo paliekama nenagrinėta.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1, 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a :

1. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2022-04-05 Sprendimo Gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-212532 dalį, kuria nuspręsta negražinti Pareiškėjai 75 Eur žyminio mokesčio.

2. Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2022-04-05 Sprendimo Gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-212532 dalį, kuria nuspręsta negražinti Pareiškėjai 166,25 Eur bylinėjimosi išlaidų ir centriniam mokesčių administratoriui perduoti Pareiškėjos skundą šioje dalyje nagrinėti iš naujo.

3. Pareiškėjos skundo dalį dėl palūkanų apskaičiavimo palikti nenagrinėta.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskūsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė